

Hoe

de

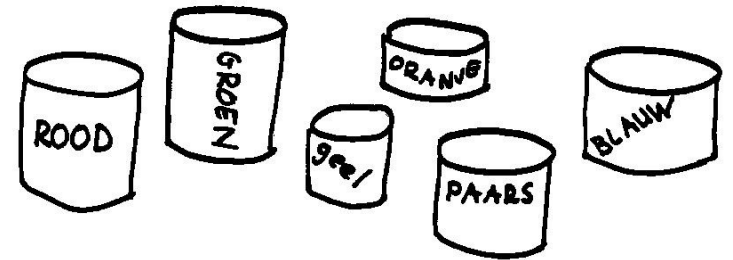
kleuren

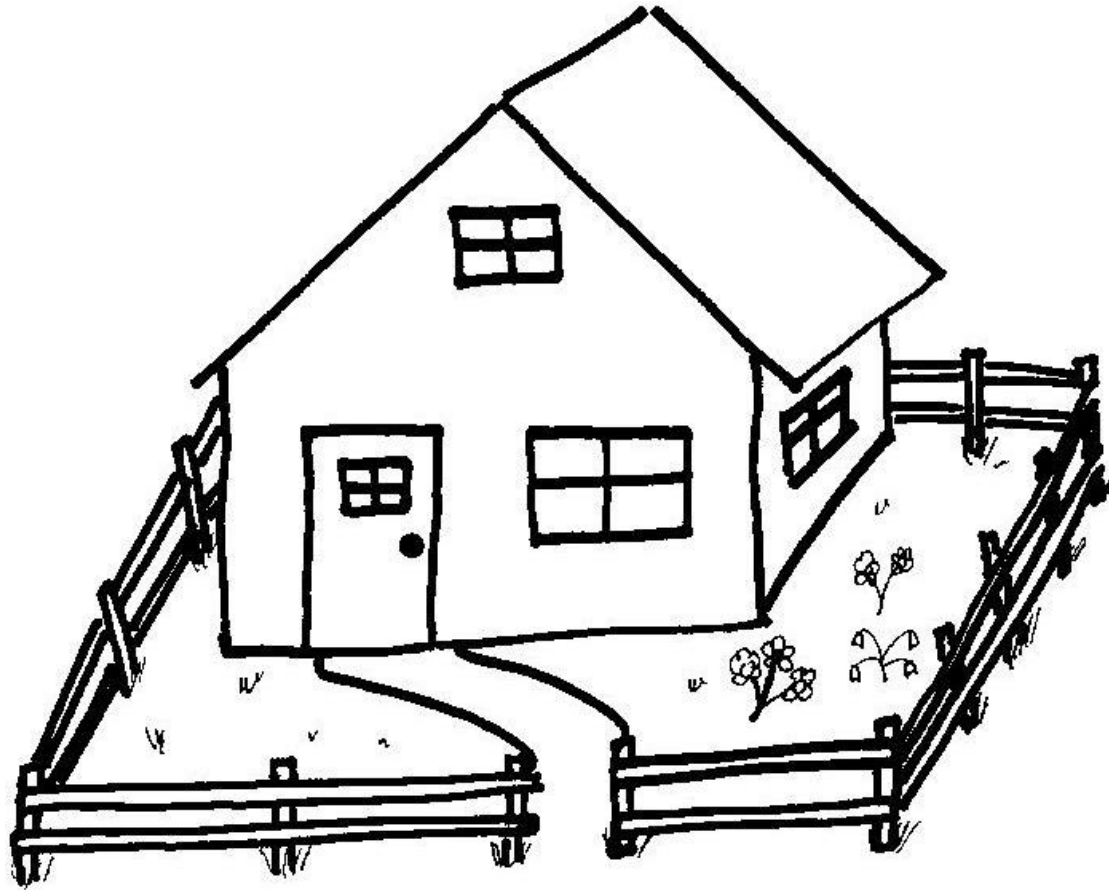
in

de

wereld

kwamen

Lang geleden was de wereld helemaal grijs. Er was geen enkele kleur te bekennen. Het was de tijd van het Grote Grijs. Er woonde een tovenaar op aarde. Telkens als hij naar buiten keek, dacht hij: 'Wat is het toch saai hier!'

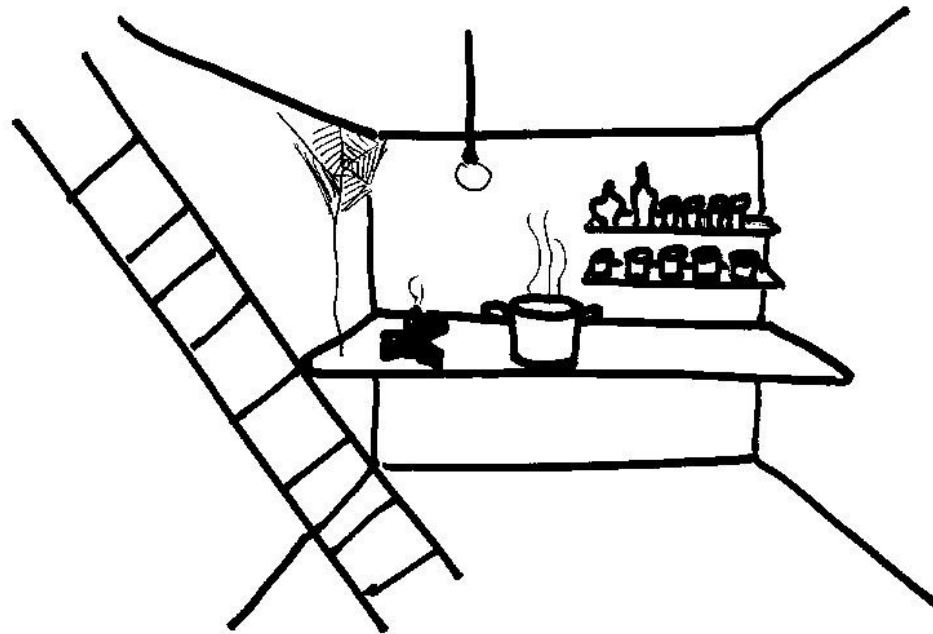
Dan ging hij zijn donkergrijze kelder in. Daar stonden potjes en brouwsels. En hij brouwde en hij roerde en hij probeerde... Op een dag deed hij een ontdekking.

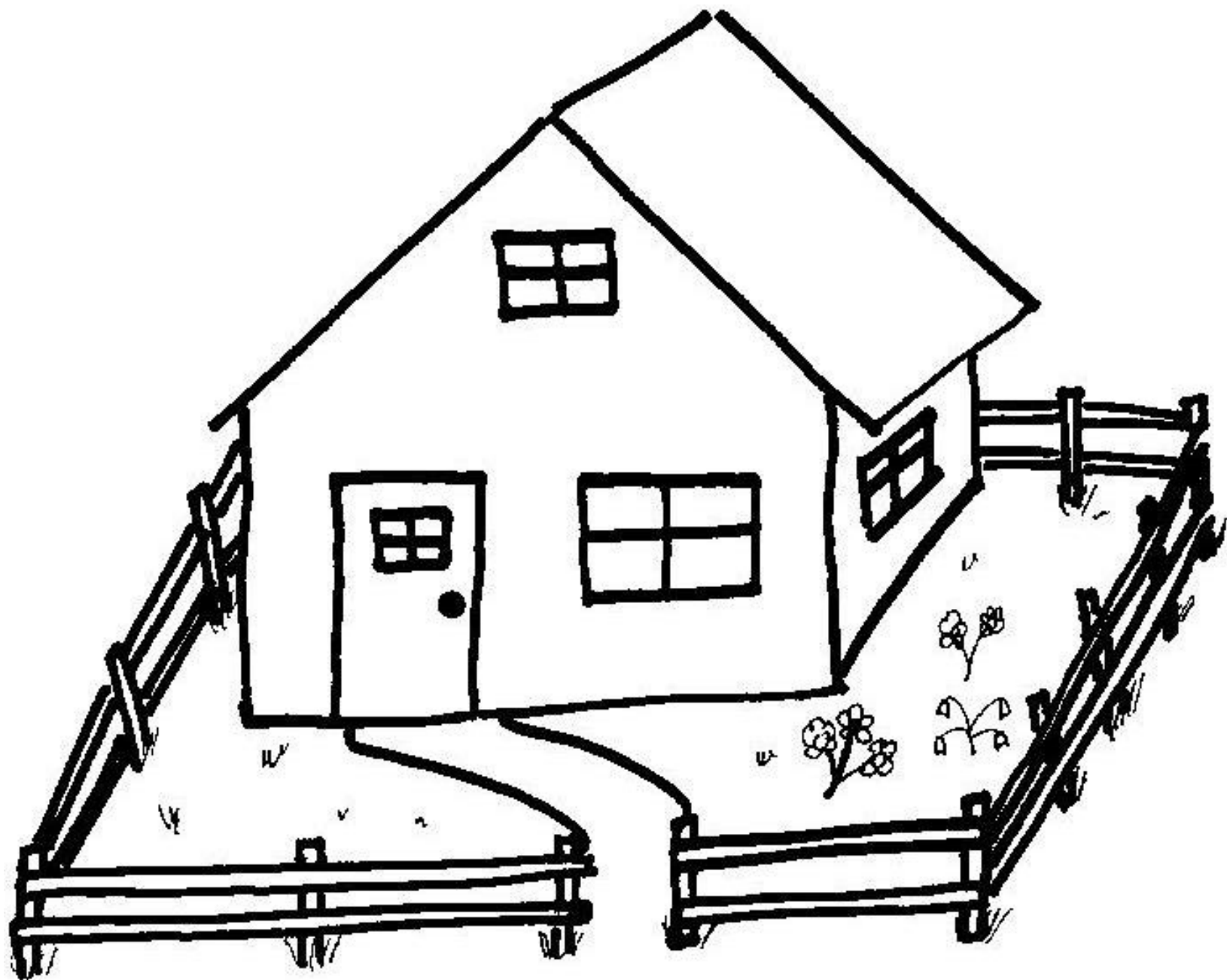
'Wat heb je daar?' vroegen de mensen toen ze de tovenaar ineens het dak van zijn huis zagen verven.

'Een kleur', zei de tovenaar. 'Dit is nou een kleur. Laten we het blauw noemen.'

'Mogen wij ook een beetje?' vroegen de mensen.

'Neem maar wat je nodig hebt', zei de tovenaar. En zo kwam de tijd van het Grote Blauw.

Maar het Grote Blauw bleef niet mooi.

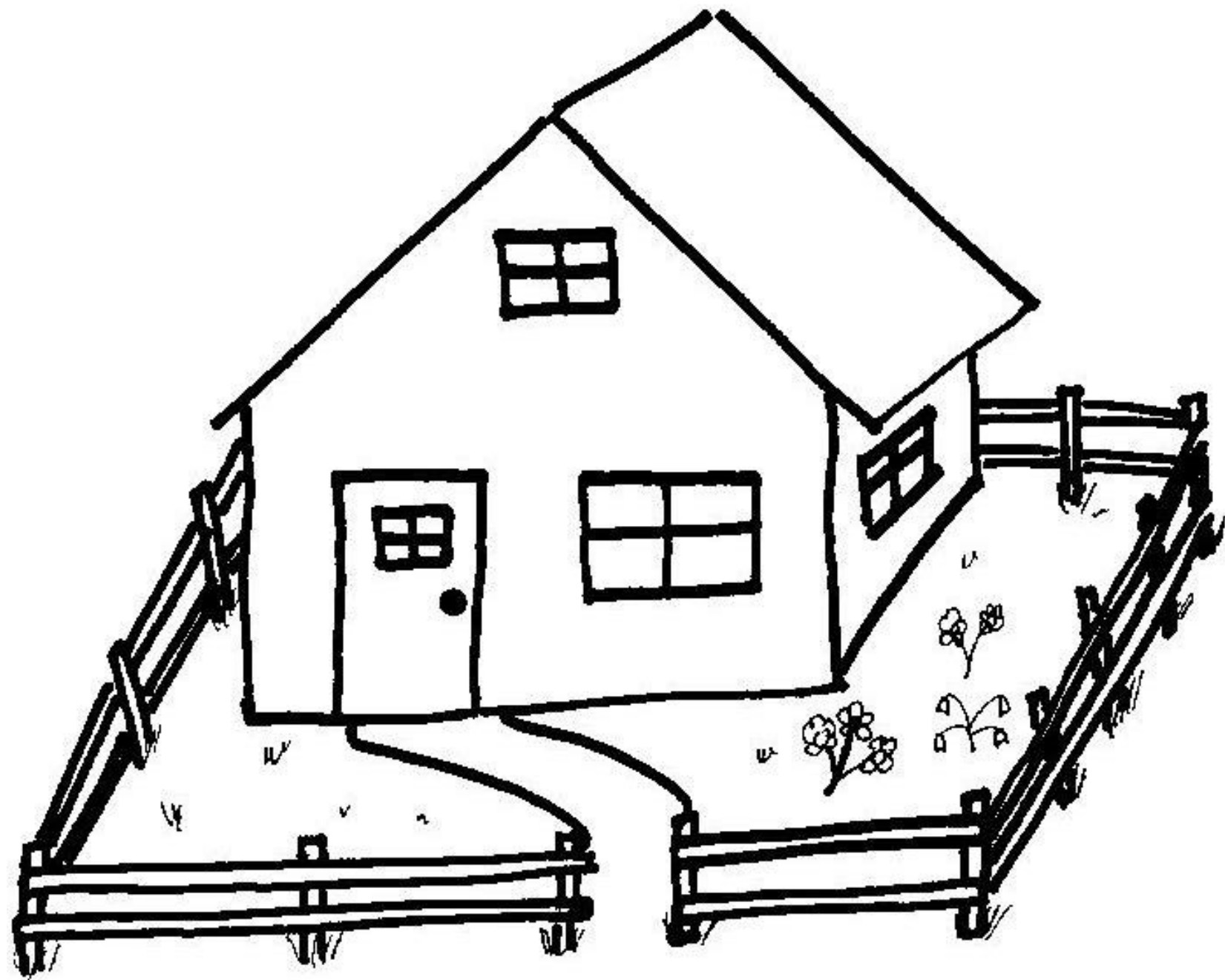
'We worden er zo ongelukkig van', klaagden de mensen 'al dat blauw'.

Er moet wat gebeuren, dacht de tovenaar. Hij zocht in zijn kelder naar potjes die hij nog niet had gebruikt. En hij brouwde en roerde en probeerde...

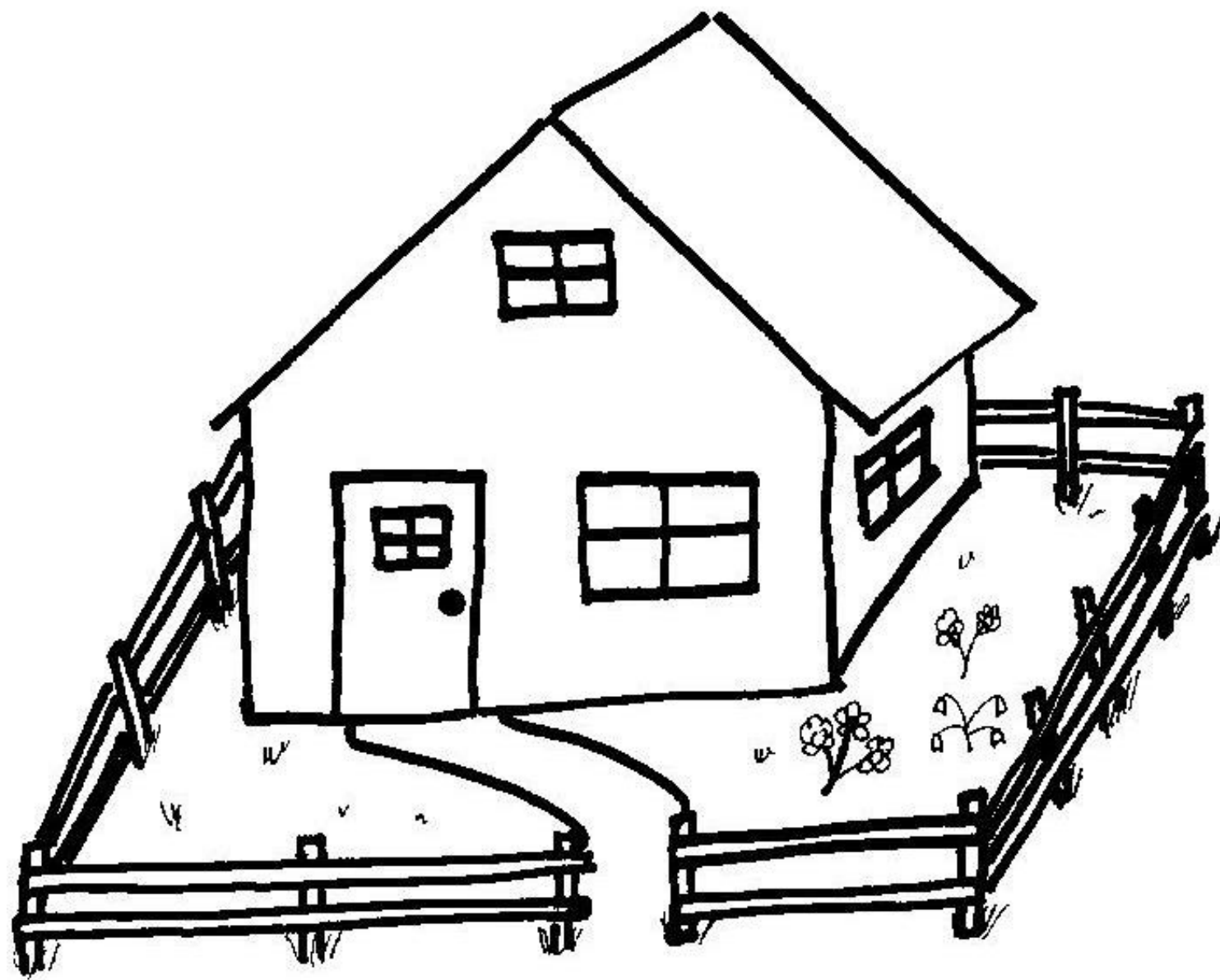
Totdat hij ineens iets nieuws zag. Toen hij zijn hekje aan het verven was, kwamen de mensen.

'Dit is wat we nodig hebben!' riepen ze. 'Mogen wij er ook wat van?'

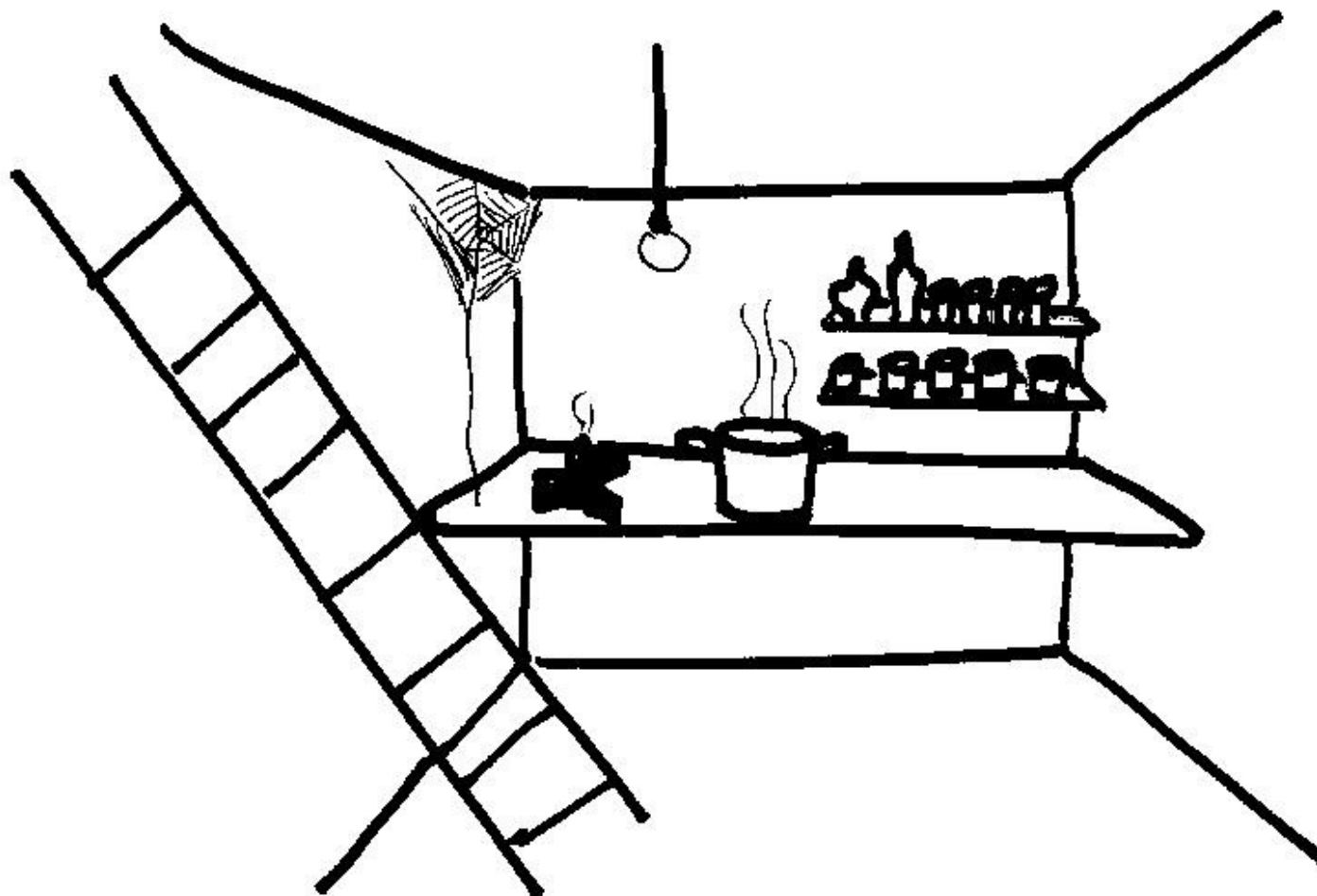
En zo kwam de tijd van het Grote Geel.

Maar het Grote Geel bleef niet zo vrolijk. Mensen kregen er hoofdpijn van.
En de tovenaer vond het zelf ook niet zo mooi meer. Er moet wat gebeuren,
dacht hij. En hij brouwde en roerde en probeerde net zolang tot hij iets
nieuws zag. Kijk, wat een warme kleur!
Toen hij de bloemen in zijn tuin aan het verven was, kwamen de mensen.
'Wat heb je daar?'
'Dit is rood,' zei de tovenaer.
En zo kwam de tijd van het Grote Rood.

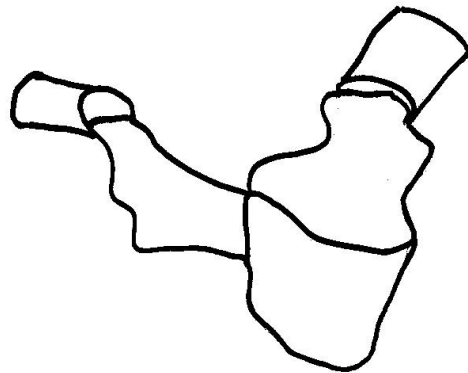
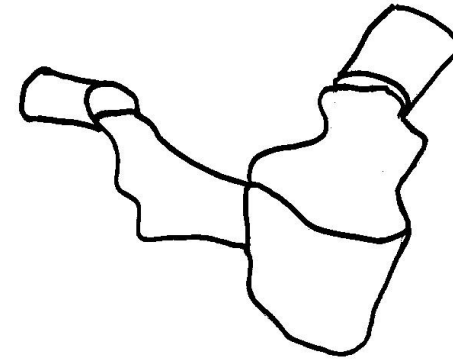

Maar het Grote Rood bleef niet zo geweldig. Iedereen werd een beetje chagrijnig. En de tovenaars besloot zijn donkerrode kelder in te gaan. Hij brouwde en roerde en probeerde...

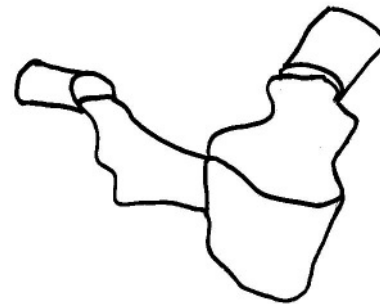
Maar hij kon niets nieuws meer maken. Het werd alleen maar meer van hetzelfde, meer rood, meer geel en meer blauw. Wanhopig ging hij op de trap zitten. Toen stootte hij tegen een blauwe pot, die omviel tegen een gele. En alle potten die daarnaast stonden, vielen ook om. Alles liep door elkaar heen.

Ineens zag de tovenaar wat er gebeurde.
Nieuwe kleuren! Hij pakte nieuwe potjes. Hij deed geel en blauw bij elkaar.
Het werd een nieuwe kleur: groen.

Hij deed rood en blauw bij elkaar.
Het werd een nieuwe kleur: paars.

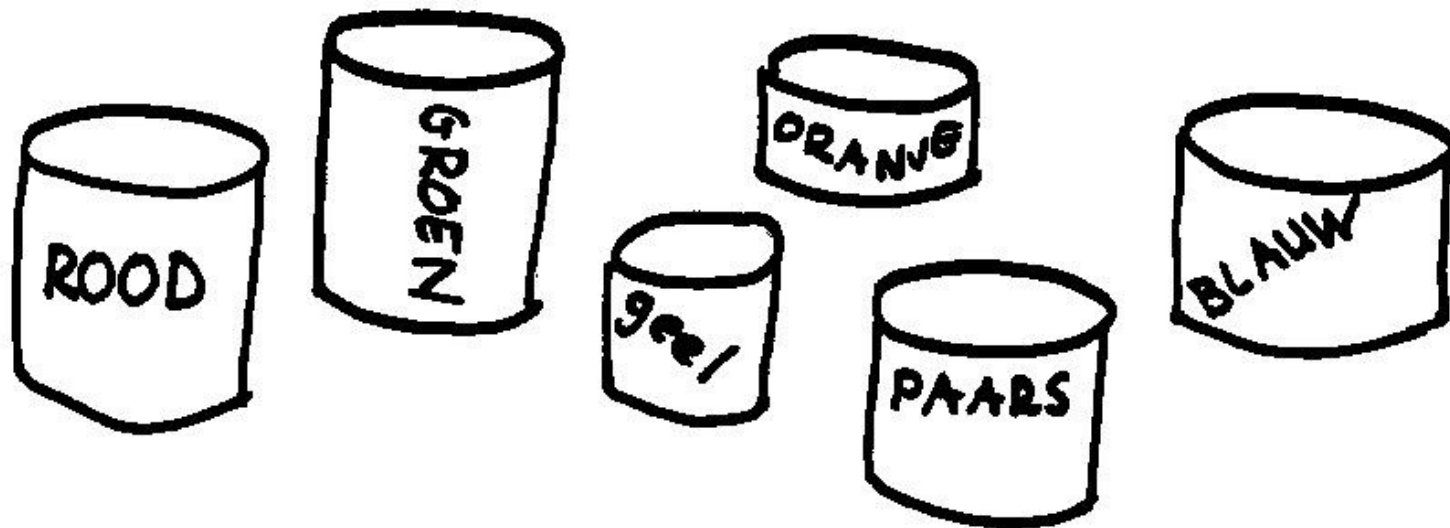
Hij deed rood en geel bij elkaar.
Het werd een nieuwe kleur: oranje.

'Kom kijken!', riep de tovenaar toen hij alles buiten had gezet. Ik heb paars, groen, oranje, blauw, geel en rood. '

'Prachtig', riepen de mensen. 'We kunnen gewoon niet kiezen.'

'Neem ze allemaal', zei de tovenaar.

En zo gebeurde het. De mensen namen alle kleuren mee. En als het goed is, maken ze er nog steeds goed gebruik van, van al die kleuren. Ieder op zijn eigen manier! Zodat de wereld nooit meer wordt zoals in het begin, leeg en donker, grauw en grijs, maar straalt in al haar kleurenpracht én in beweging blijft!

